CARNET EXTERN

ELIMINAREA ECHIPELOR BUNE N-A FOST EVITATĂ!

Noutatea adusă de U.E.F.A. în modul de stabilire, prin „capi de serii" și apoi tragere la sorți în meciurile primului tur al „Cupei campionilor" *și* „Cupei cupelor", *n-a reușit să evite în întregime cazurile de imperechere a unor echipe de valoare, astfel că, vrind-nevrind,* Ajax Amsterdam *sau* Real Madrid, Celtic Glasgow *sau* Dinamo Kiev, *în „C.C.E.",* Haiduk Split *sau* Tottenham Londra *în „Cupa cupelor" vor trebui să părăsească arena acestor mari competiții după primul joc, în timp ce alte formații — destul de modeste — ca* Valur Reykjavik *sau* Jeunesse d' Esch, F. C. Basel *sau* Hvidovre *(Danemarca),* Shamrock Rovers *sau* Cardiff, *pentru a cita numai cîteva exemple, se vor vedea calificate pentru optimile de finală. Ceea ce nu va fi decît în dauna interesului și nivelului competiției..*

Așadar, metoda „capilor de serii" n-a dat rezultatele așteptate și, ca o consecință, a readus în discuție o propunere mai veche, făcută cu prilejul „mesei rotunde" de la Monaco și anume: transformarea primelor două tururi ale celor două competiții în turnee pe cîte patru grupe de patru echipe. *Aceasta ar pune pe picior de egalitate toate echipele, care și-ar disputa întîietatea în raport cu valoarea lor, și ar evita inechități de programare, cum s-a ajuns la recenta tragere la sorți. Este o formulă care prezintă mai multe avantaje decît riscuri și, în orice caz, lasă intact interesul stîrnit de competiții și nivelul lor tehnic și spectacular. Poate că într-un viitor apropiat U.E.F.A. va lua în considerare această propunere.*

Recordul lui Billy Wright amenințat— Djalma Santos nu depune armele

Destăinuirile celebrului fundaș al Braziliei

M-am născut la 27 februarie 1929 în orașul Sao Paolo. Tot aici mi-am petrecut copilăria și, ca orice copil brazilian, n-am lăsat să-mi scape prilejul de a juca fotbal.

Tatăl meu, ofițer de carieră, dorea să-i calc pe urme, convins fiind că și mie îmi era sortită cariera armelor; pe el fotbalul îl interesa prea puțin. Singurul lucru pozitiv în acest sens, era admiterea faptului că fotbalul este un mijloc eficace pentru întărirea sănătății și că prin practicarea acestui sport mă voi întări fizic, astfel că uniforma militară îmi va sta și mai bine.

În anul 1940, n-am mai putut rezista chemării fotbalului. Profesorii de la școala unde învățam mă sfătuiră să nu abandonez acest sport, așa că într-o bună zi am devenit un adevărat fotbalist, legitimat la clubul „Internacional de Parada Inglesa" din Sao Paolo.

In anul 1948, cînd devenisem un „bărbat" în vîrstă de 19 ani, m-am transferat de la Internacional. Prietenii m-au convins să trec la clubul „Portuguesa de Despertos". În același an am fost promovat ca rezervă în echipa întîi. Și într-una din zile mi-am început cariera de jucător profesionist. Am debutat destul de bine, am fost chiar și aplaudat pentru jocul meu, cu toate că în acea întîlnire cu Santos, disputată la Vila Belmiro, am pierdut cu 2—3.

În decursul primelor 90 de minute de „profesionist", m-am convins de un singur lucru și anume: că nu voi mai putea fi scos așa de repede din rîndurile primei echipe. Săptămînă de săptămînă, an de an, am jucat pentru clubul Portuguesa pe același post de fundaș dreapta. Abia în anul 1959 m-am transferat la clubul Palmeiras. Am fost convins de Julinho, fostul meu coleg de la Portuguesa, să-mi schimb clubul.

După partida Brazilia — Anglia, care a constituit „o zi neagră" pentru Julinho, suporterii l-au fluierat, însă din fericire nu l-au înspăimîntat. Am stat de vorbă împreună în privința viitorului nostru. Am acceptat propunerea lui de a ne transfera și am discutat cu conducerea clubului Portuguesa, care a înțeles situația, astfel că am semnat un nou contract pentru Palmeiras.

Pînă în prezent am schimbat doar de două ori culorile clubului. Am jucat pentru Internacional, Portuguesa și Palmeiras.

De multe ori îmi amintesc de cel mai mare meci al carierei mele — finala campionatului mondial din Suedia — unde echipa noastră a cucerit pentru prima oară titlul de campioană mondială. Și în anul 1954 participasem la campionatul mondial din Elveția, însă ediția din anul 1958 va rămîne trează în memoria mea. Eram rezerva lui De Sordi. Mulți dintre jucători nu știu să intre în „pielea" jucătorului de rezervă, sînt deprimați, descurajați, se antrenează numai așa ca să se afle în treabă. Cu mine a fost altfel. Totdeauna mă antrenam în așa fel, ca și cum aș fi fost titular în echipă.

În jocul decisiv, finala cu echipa Suediei, De Sordi n-a putut juca. N-am lăsat să-mi scape prilejul și am realizat cel mai bun meci al meu. Cu toate acestea, campionatul mondial din 1958 n-a însemnat pentru mine cel mai mare eveniment din cariera fotbalistică. Pe acesta l-am trăit în anul 1962, cînd am îmbrăcat pentru prima oară tricoul pe care l-am visat toată viața, tricoul cu inițialele C.B.D. (Confederația braziliană a sportului). Am făcut parte din echipa care a participat la turneul panamerican din Chile. Pînă la acea ediție, Brazilia n-a reușit să se claseze decît pe locul secund la aceste turnee. De data aceasta, am ocupat primul loc. Bucuria de pe urma acestei victorii a durat cîteva luni.

Viața unui fotbalist este frumoasă și interesantă. Dintre jucătorii de fotbal, idealul meu l-a constituit fundașul Dominguos. Pentru mine el rămîne o personalitate istorică. A dispus de o tehnică inegalabilă, un control unic al balonului, ceea ce este mai rar la apărători. Am preluat multe elemente din stilul său de joc. Și ce-i mai interesant, fiul lui Dominguos — Ademir de Guia — joacă acum alături de mine.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Anul acesta sper să depășesc numărul de 100 de meciuri în reprezentativă. Știu însă perfect de bine, că poate să apară altcineva, mai bun decît mine și că acesta mă va înlocui. Pînă în prezent însă, păstrez speranțele că voi atinge ceea ce a atins — după cîte se știe — un singur jucător: Billy Wright din Anglia.

Nu mă consider încă terminat. Abia acum am acumulat experiența pe care un jucător tînăr nu o poate avea. De multe ori se întîmplă ca un jucător tînăr (și deci mai rapid) să mă depășească. Suporterii, bineînțeles, văd toate acestea și gîndesc foarte simplu: „Hm, ăsta a cam început să simtă anii în circă". Comentariile de acest gen și altele sînt cei mai mari dușmani ai jucătorilor de o „anumită" vîrstă. Aștii n-au voie să greșească. Publicul nu le iartă nici o greșeală. Pe cei tineri însă îi scuză. „Ce să-i faci! Este încă tînăr, o să învețe".

Eu susțin cu tărie: dacă cineva deține o bună condiție fizică, este cu atît mai bine cu cît este mai în vîrstă, desigur, pînă la o anumită limită.

Cei mai buni portari, de exemplu, sînt cei care au depășit vîrsta de 30 de ani. Foarte rar se va găsi un portar excepțional care să aibă 20 de ani. Uitați-vă la Iașin, „păianjenul negru". La 38 de ani el este încă cel mai bun din Europa și chiar din lume. Un caz asemănător îl avem cu Gilmar al nostru, care are aceeași vîrstă. Aceste exemple constituie învățăminte prețioase pentru jucătorii care activează în apărare.

În ceea ce mă privește, simt că voi putea juca, fiind în maximum de condiție fizică, încă 3 ani. Sper că, pînă la urmă, în anul 1970, cînd o să încercăm să cîștigăm pentru a treia oară titlul de campioni mondiali, să nu lipsesc din reprezentativa Braziliei. Mă simt tînăr, ceea ce este foarte important.

După C.M. din Anglia, aproape toți criticii au găsit defectiuni la baza fotbalului brazilian. Cred că aici se fac aprecieri greșite. Se vorbește despre o marcare „decisivă" a atacanților. Se vorbește despre „lacăte" și alte sisteme. Pentru brazilieni aceste sisteme nu sînt valabile. Fotbalul nostru se naște o dată cu oamenii, sîntem jucători individuali și în același timp jucăm colectiv fără a ne conforma anumitor scheme tactice. Titlurile de campioni mondiali din anii 1958 și 1962 le-am cucerit datorită unor individualități, care au uimit lumea. Este vorba de Pele și Garrincha, ale căror calități în cadrul colectivului, au hotărît soarta întîlnirilor.

Europa are cu totul altfel de fotbal.

Brazilianul trebuie să joace în continuare fotbalul său și să lase pe europeni să joace, de asemenea, fotbalul lor. Prin comparație — cred — că fotbalul nostru ar avea întîietate.

Dacă Brazilia a pierdut în Anglia, greșelile care au dus la aceasta n-au nimic comun cu sistemul nostru de joc. Pînă acum nimeni nu știe în realitate, ce valoare a avut echipa Braziliei care a jucat pentru titlu.

Au fost convocați 45 de jucători și asta în ultima instanță. Apoi s-a constatat o degringoladă în rîndurile lor și am rămas mirați. Ne-am pregătit 3 luni nu pentru a ne șlefui forma și de a crea un climat sănătos în echipă, ci pentru a ne elimina progresiv. Am început să ne gîndim cîți jucători sînt din Sao Paolo și cîți din Rio de Janeiro.

Acest lucru a dus la o fisură între jucători, motivată — poate — de teama de a nu fi scoși din lotul definitiv. Feola nu poate fi considerat singurul vinovat. Și jucătorii au partea lor de vină.

Brazilia nu trebuie să uite lecția de la Liverpool. Nu mă gîndesc în nici un moment că ar trebui, din teama față de europeni, și înainte de toate de englezi, să ne închistăm în anumite scheme de joc. Pînă în anul 1970 sînt la dispoziția comisiei de antrenori. Apoi, fie că voi juca sau nu în Mexic, va veni timpul să-mi agăț bocancii în cui și să mă gîndesc mai serios la viitorul fetiței mele Lucia. De asemenea, și la activitatea fabricii de încălțăminte unde am lucrat că ucenic și unde vreau să-mi termin zilele.

Schimb de fanioane între doi dintre cei mai buni apărători ai finaliștelor C.M. 1962: Novak *(Cehoslovacia)* și D. Santos *(Brazilia)*

CĂUTĂRI ÎN FOTBALUL FRANCEZ

Forurile conducătoare ale fotbalului francez continuă să ia măsuri pentru readucerea lui pe un făgaș menit să-i asigure progresul și succesele. Recent, adunarea generală a cluburilor profesioniste a ajuns la cîteva hotărîri extrem de importante pentru viitoarea activitate a fotbalului profesionist. Redăm cîteva dintre ele, care ni se par interesante prin prisma situației din fotbalul nostru:

CREAREA UNEI ȘCOLI SUPERIOARE DE FOTBAL. Vor fi selecționați tineri jucători în vîrstă de 15—18 ani, *pentru perfecționarea lor, dar — paralel — și pentru o instruire generală și pentru a participa la cursuri tehnice și de limbi străine.*

MODIFICĂRI ÎN ORGANIZAREA CAMPIONATULUI. În această privință s-au luat mai multe măsuri:

● *numărul echipelor* din divizia I *va fi redus de la 20 la 18* în anul 1968—69;

● SE CREEAZĂ O ȘCOALĂ SUPERIOARĂ DE FOTBAL ● NOUTĂȚI ÎN ORGANIZAREA CAMPIONATULUI ● O LUNĂ DE ZILE PAUZĂ ÎN TIMPUL IERNII

● *cluburile din divizia II vor trebui să aibă în echipe, începînd cu sezonul 1968—69, cinci jucători de cel puțin 25 de ani, iar din sezonul 1970—71 șapte jucători cu această vîrstă:*

● *echipa militară de la Joinville (formată din jucători amatori) va participa în divizia a II-a și în Cupa Franței,* pentru a asigura o pregătire corespunzătoare „speranțelor" și jucătorilor vizați pentru turneul olimpic;

● campionatul pe anul 1967—68 va începe la 19 august și patru etape din tur se vor disputa în cursul săptămînii. *Programul returului va fi alcătuit în funcție de calificarea (sau nu) a echipei Franței în turul următor al campionatului Europei.*

MAJORAREA PAUZEI DIN IARNĂ. În ce privește întreruperea campionatului în timpul iernii, aceasta *va fi majorată în sezonul 1968—69 de la trei săptămîni la o lună,* cu *două săptămîni obligatorii pentru odihnă și alte două pentru reluarea pregătirilor* și organizarea de meciuri amicale sau turnee.

CALENDARUL ECHIPEI NAȚIONALE, în forma lui definitivă, se prezintă astfel: *Polonia — Franța* (campionatul Europei) la 17 septembrie; *R. F. a Germaniei — Franța* la 27 septembrie; *Franța — Belgia* (C. E.) la 28 octombrie: *Franța — Luxemburg* (C.E.) la 2 decembrie; *Elveția sau Austria — Franța* la 1 mai. Un alt joc este proiectat în luna mai, la 22, 23 sau 26 mai, sau pentru 9 iunie. Echipa de amatori va întîlni Finlanda la 15 octombrie în Finlanda și la 29 octombrie în Franța, în cadrul preliminariilor turneului olimpic. În afară de aceste meciuri sînt prevăzute și întîlniri pentru echipa B și tineret.

DE PRETUTINDENI

O EROARE ÎN TRAGEREA LA SORȚI

Cu ocazia tragerii la sorți a jocurilor primului tur în competițiile europene, care a avut loc la Geneva, s-a comis o eroare privind echipele malteze. Campioana, Hibernians La Valetta, *a fost programată să joace în... „Cupa Cupelor", cu echipa olandeză Breda, în timp ce cîștigătoarea Cupei,* Floriana, *a fost programată în C.C.E., contra lui Manchester United.*

„LISTA DE ONOARE"

Revista vest-germană „Kicker" *a alcătuit recent o „listă de onoare" a fotbalului din R.F.G., în care figurează:*

— ca jucători de clasă mondială: *Beckenbauer, Schulz, Overath.*

— ca jucători de clasă europeană: *Maier, Tilkowski, Patzke Höttges, Vogts, Weber, Fichtel, Küppers, Netzer, Siemensmayer, Seeler, Gerd Müller și Christian Müller.*

UN VERITABIL TUR DE FORȚA

Danemarca este reprezentată în actuala ediție a C.C.E. de echipa Hvidovre *din* Copenhaga, *realizatoare a unei performanțe rar întîlnite în ceea ce privește mersul său ascendent. Iată „palmaresul" său în ultimii ani:*

1963: *în categoria C;* 1964: *în categoria B;* 1965: *promovată în categoria A, unde ocupă locul al cincilea;* 1966: *campioană a țării!*

Antrenorul sub conducerea căruia, în patru sezoane, Hvidovre a ajuns din categoria C la tricourile de campion este austriacul Netuka.

FOTBALUL SCANDINAV ÎȘI PIERDE VLAGA?

Comentatorii sportivi din țările scandinave, în special cei din Suedia, sînt alarmați în ultima vreme de rezultatele slabe ale acestor țări pe plan internațional. Ei sînt de acord că una din cauze o constituie exodul de jucători valoroși, în special atacanți, către alte țări europene. Se remarcă mai ales ineficacitatea echipelor scandinave, ceea ce-i face pe unii ziariști să ceară federațiilor restricții în privința permisiunii acordate atacanților scandinavi de a-și părăsi țările respective. O cerere asemănătoare a făcut și Ovar Bergmark, *antrenorul echipei Suediei.*

O NOUA STEA BRAZILIANĂ?

În Brazilia a fost descoperită o nouă stea a atacului. Este vorba de jucătorul originar din Joinville, Ratinho *(numele său înseamnă „micul șoban"). Cu un an în urmă a fost legitimat la clubul F. C. Portugueza-Sao Paolo, devenind curînd spaima portarilor. Este un jucător mai puțin tehnic însă un adevărat tanc. Brazilia nutrește de pe acum mari speranțe în legătură cu Ratinho avînd în vedere viitoarele întîlniri cu selecționatele Angliei și R. F. a Germaniei.*

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea